

ה"ת 73998/01/20 - אורון עמר נגד תחנת משטרה - שרת/לוינסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 73998-01-20 עמר נ' תחנת משטרה - שרת/לוינסקי

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה
המבקש: אורון עמר
נגד

המשיבה: תחנת משטרה - שרת/לוינסקי

ב"כ המבקש: עו"ד תמיר דקל

החלטה

בהמשך להחלטתי מיום 10.2.2020, הוגשה בקשה למתן צו להשמת התפוס מושא ההחלטה וזאת לאחר ש:"הוברר בשיחה עם ר' המעבדה האנליטית כי לא ניתן להשיב את החומר למשיב מחשש לזיהום ביולוגי".

עיון במכתבה של ר' המעבדה מלמד שהדברים הם בעלי עוצמה נמוכה יותר. נמסר שם שהחומר נבדק והוא אכן עומד בהגדרת קנאביס רפואי, אלא ש: "עולה חשש לעשות בו שימוש רפואי", וזאת לנוכח הטענה ש: "תהליך תפיסת מוצג, לרבות שינועו ובדיקתו, איננו עומד בתנאים לשמירת חומר רפואי/תרופה".

הסנגור עותר להשיב את התפוס, וזאת לאחר שהחלטתי המקורית מיום 10.2.2020 הפכה לחלוטה, בהעדר ערר. בפי הסנגור טענות כרימון נגד התנהלות תחנת המשטרה בתיק זה. הסנגור האשים את התחנה בביזיון צו שיפוטי, בהתנהלות שעוררייתית, נטולת תום לב.

החלטתי מיום 10.2.2020 שאין עליה עוררין, מורה למשטרה להשיב למבקש את הקנאביס הרפואי, כפוף לתנאים שצוינו שם. ביום 24.2.2020 הסתיימה בדיקת המוצגים בתיק. התברר כי אכן המדובר בקנאביס, אך עלה קושי ועניינו מצבו של הקנאביס הרפואי כפי המפורט לעיל.

אעיר מספר הערות:

ראשית, לא היה כל מקום להגשת הבקשה לצו השמדה במעמד צד אחד. דומה שאין צורך להכביר מילים ולנמק

בנסיבות תיק זה. הדיון המשפטי החל מבקשה של המבקש. הבקשה להשמדה איננה אלא תגובה מאוחרת לבקשת המבקש, ובהמשך ישיר לדיון ולהחלטה בבקשתו. לא ניתן בנסיבות אלה לקיים דיון במעמד צד אחד, ללא המבקש יוזם ההליך המקורי.

שנית, סעיף 35 לפסד"פ מתייחס לבקשה להארכת מועד להחזקה במוצג או בתפוס. הסעיף הרלוונטי הוא סעיף 34 לפקודה, אשר מסמך את בית המשפט ליתן הוראות באשר לדרך בה ינהגו בתפוס. ניתן ללמוד מעמדת המשיבה כי הצפי להגשת כתב אישום בתיק זה אינו גבוה (מעצם הבקשה לצו השמדה). הדבר משליך על השתית הראייתית, בהמשך לדבריי מיום 10.2.2020.

שלישית, לפי החלטתי מיום 10.2.2020 החומר שייך למבקש. אדם יכול להחזיק ברשותו גם חומר "שעולה חשש לעשות בו שימוש רפואי". בנסיבות אלה, תפקידה של הרשות מסתמך באזהרתו של המבקש כי השימוש בחומר הנ"ל עלול להזיק לבריאותו. בהעדר עילה בדיון, אין זה צודק להחזיק בתפוס השייך לאדם (בעל היתר רפואי להחזקת קנאביס), רק משום שהשימוש בחומר (להבדיל מהחזקתו המותרת) מעלה חששות. בהעדר עילה, לא ברור מה שונה דינו של חומר זה מכל מוצר רפואי שפג תוקפו לפני זמן.

אשר על כן, הבקשה להשמדת התפוס נדחית בזאת. החומר יושב למבקש. המבקש ירשום לפניו כי קיים חשש, לנוכח אופן החזקת המוצג והטיפול בו, לעשות בו שימוש רפואי.

לאור מצב החירום ועל מנת לאפשר למשטרה להיערך ולשקול ערר, החלטתי זו תיכנס לתוקף ביום 10.4.2020. מזכירות בית המשפט תעביר בדחיפות החלטה זו לצדדים ולנציג תחנת שרת באולם המעצרים.

ניתנה היום, י"א ניסן תש"פ, 05 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.